

НАРОД

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици број 20.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају.
Огласи и белешке наплаћују се по погодби.
Ред-кција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

Економско оружје

Идеја је у ваздуху, она се прецизира сваког дана, постаје све силнија, све одређенија. Шта више, она и дејство је, она већ урезује трагове на стварима. Савезници схватају најзад да они имају у рукама одлучујуће оружје, и да га сад само треба хтети употребити. То решавајуће оружје то је оружје економско или блок за снабдевање основним животним потребама. Да ли је публика разумела његову капиталну важност и будућу победу која се у њему сакрива?

Једина од свих индустријских народа, Немачка је у погледу снабдевања основним животним потребама у потпуној зависности од иностранства. Њена сила индустрија, база њеног престижа и њеног богатства, може да живи само под условом ако је, и са континента и са мора, долазе оне сировине, које троше њене многобројне фабрике, а које она пружа свету као немачку робу.

Рат је, дакле, показао да је збиља истина, како је један народ зроста јак само онда, ако он на своје земљишту и у земљама себи потчињеним има све оно што је битно за живот. Један народ не може да има праву самосталну државу, ако нису независни од иностранства и његова индустрија и његов живот. А Немачка није таква држава. Она мора да даје трибут целоме свету, и то више непријатељима него пријатељима. Ето истине, оне свирепе истине, коју можда ни сами Савезници не запажају како треба, али је немачки економисти познају врло добро, и због ње дрхте, кад год помисле на будућност. Наредокс савремене Немачке тај је, што је она подигла највећу и најученију индустрију на свету, али није у стању да прибави себи средства за храну.

Па како се Немачка у рату одржала до сада? Резервама, које је њена канцеларија за снабдевање најбитнијим животним артиклима, под руководством индустријалаца и филозофа Валтера Ратенау,

могла још и да створи, благодарећи помоћи неутралних држава. Али данас су те резерве исцрпљене.

Следствено је ово: Ако, одмах по закључењу будућег мира или бар првих месеци после тога, немачка индустрија не добије хитно, из целог света, сировине које јој недостају, већина њених фабрика неће ни проградити и више милиона демобилисаних радника биће осуђено на беспослицу. Само шест месеци овакве оскудице, и слом ће бити потпун.

Да би поново створила своје богатство, од кога ће, дакле, Немачка тражити потребе и сировине? Од Савезника и само од Савезника.

То је адут који они имају у рукама. То је, свакојачко, добра карта, карта што добија. Да ли може да се она одигра?

Да би се она одиграла како треба, потребно је да Савезници изведу један велики напор и да образују једно економско удружење или, најгенералније речено, неку врсту јединства економске експлоатације.

Хитност што ширег савезничког економског пакта Немци сами сугерирају. Умирући од страха при помисли на ову «економску смрт» (термин је Фридриха Наумана, теоретичара «Средње Европе», коју би им могла проузроквати савезничка економска заједница, они се храбре вичући: «Немачка не узима ове претње трагично. Да би се оне оствариле, потребно је да Савезници дођу до споразума, и они то неће моћи.

Али оно што Немци не знају, то је да се тај споразум мало по мало остварује сваког дана, да он долази од рата сам себом. Данас више нема ни енглеске, ни француске, ни америчке флоте, него је у употребу свих савезничких народа само једна заједничка флота. Постоји данас само један кредит за све ратне зајмове, пошто је у овом погледу Америка гарантовала за све своје савезнике.

А Немци? Њихова судбина зависи од њих

самих. Савезници ће им рећи: «Ви знате шта вас чека после ових споразума. Али ваша индустрија ипак може процветати, ако желите. Не зато, прво, направите све неправде из прошлости и све штете из садашњости; и друго, дајте вашим народима преко потребне слободе. То су једине гаранције трајнога мира.»

Ако они одбију, игра ће бити одиграна.

НАШ ПОДМЛАДАК

Велики број наших ђака налази се у Швајцарској. То су махом студенти који су раније били у Аустрији и Немачкој, а сада су на криљу својих студија, те је потребно да буду у Швајцарској због немачког језика. Многи су од њих државни питомци. Така средњих и стручних школа има 60, а студената у универзитетских 180, од којих највише медицине и правника.

У Англији има 300 гимназија који су најлепше збринуте; њих издржавају приватна енглеска друштва. Од пријатељних 30 кандидата, после матурског течаја, положило је испит зрелости 25.

У Русији има око 350 ђака, од којих 50 богослова и нешто студената.

У Италији такође има извесан број наших ђака, махом код својих родитеља, о чијем се трошку и издржавају. Државних стипендиста има 8.

Министарство Просвете има под својом управом у Француској, Англиској, Русији, Швајцарској и Италији и у својим школама на грчкој територији укупно 4896 ђака. Министарство привреде има у Француској 390 ђака (у пољопривредним школама 166, у трговачким 173 и занатским 51). Министарство Унутрашњих Дела има 32 питомца (25 медицинара, 3 апотекара и 4 студента за зубну технику). Министарство војно има 24 питомца медицинара. Министарство грађевина има 90 питомца (83 за железничку службу, 6 за поморску железничку службу, 1 за катропелничар).

Укупно ђака свих школа има око 5500, од којих 3700 у Француској.

ПОЛОЖАЈ РУМУНИЈЕ

П. риз. — Румунски посланик у Парлу Антоеско изјавио је ово о снабдевању Румунија:

«Очевидно је руски озбиљни саобраћај на железницама, којима смо се ми служили, отежала снабдевање

наше гојсе и рум. неких грађанског становништва. Али то не може би и речи о гладу, нити се треба бојати ма какве опасности те врсте.

Животне намирнице су скупе у Јашу и Гаургулеу; а у румунској територији. Неких производа нема, али брашна и жита, као и сувог поврља има у довољној количини, да задовоља све потребе. Организован су заводена само из обаврности. Не треба губити из вида да се ми граничимо са житицама у Бесарабији и јужној Русији.

Што се тиче муниције, треба забележити, не улазећи у детаље, да на нашем фронту влада мар већ више месеца и да резерва наше војске, створена у време наше офанзиве, и ра бити још велика. У том погледу може се имати пуно поверење у наш главни штаб и у његову, који управљају француском војном мисијом.

ЗЕМЉА ЗЛОЧИНА

Дондон. — Занимљиве су изјаве, које је аустријски војни аташе у Хагу објавио у једном свом комуникеу, у којем се труди да умањи открића, која се односе на терор и свирепства аустријских власти у Босни и Херцеговини, а која је изио на видело далматински посланик др. Тресић Павичић.

Војни аташе позиваје да су аустријске трупе починиле ексцеса против грађанског становништва, јер се ово непријатељски држало.

Признаје и да је 700 лица умрло у догору у Араду, услед жалосних хигијенских прилика и најзад да је 1900 лица погинуло у догору у Добоју од епидемије.

Према изјави војног аташеа аустријска је влада учинила све могуће, да спречи ове несреће, али признате цифре и сувише су трагичне, а да не оставе вечну љагу на убицама потлачених народа у монархији.

ПРОСЛАВА НА КРФУ

Крф. — Данас су школе на Крфу прославили Св. Саву. Обред је извршен у дворани владина дома. Сечење колача извршио је министар просвете са ђацима, присуствовали: Н. В. Пр. Митрополит Србије, Епископ Варнава, председник владе са министрима, пуковник Ришар, командант француских трупа на Крфу, народни посланици, чиновништво, савезнички

официри, наш официрски кор, грађани и војници. Н. В. Пр. Митрополит поздравео је скуп жељом да нас идући Св. Сава дочека у увећаној отаџбини.

ДОГОВОР ДВА СВЕТА

Црних. — У Бечу је одржан један збор, на коме је посланик Глгел сговорио о незадовољству и индигнацији, коју је изазвао у Аустрији инцидент у Брест Литовску. «Кад преговори приметио је посланик — наилозе на такве тишине и са Троцким и другима који су без сваке сумње, потпуно независни, како ћемо се онда моћи споразумети са осталим непријатељским државама?»

Посланик Фолкерт позвао је Черника и Колмана да о творено изјаве свје ратне циљеве, као што су то учинили Лењин и Троцки. Њега су бурно поздравили а публика је викала: «Живео Троцки!»

«Арбитер Цајтунг» пише, да зна зашто преговори у Брест Литовску не долазе до никаквог резултата. Руси су послали на конференцију демократе, а централне државе аристократе. Једни и други тумаче на свој начин право народа, да слободно одре

ђују своју судбину. Руси захтевају да то питање реше народи, Централне Државе — аристократске класе.

«Кад тако стоје ствари вели лист — тешко је да се дође до повољног резултата и изгледи за споразум, како вели Колман, ни су ружичаста. Ми морамо дакле, да рачунамо са могућношћу, да ће се преговори прекинути и да ће се рат наставити све докле, док с руске стране не буде постављена нове услове аристократија, или с немачке и аустријске стране демократија».

ИЗ ЗАГРЕБА

Женева. — «Хрватски Дневник» говорећи о предавању д-ра Анта Тресића Павичића «О пјесницима у борби за слободу» вели:

«После тог предавања приредили су Југословени, Србохрвати и другови малу демонстрацију, кличући Србији и краљу Петру...»

«...Последице демонстрације снесила су и ова двојица: предавач др. Тресић-Павичић и главни уредник «Хрватске Државе», др. Будисав Гргур Анђелиновић протерани су из Загреба.

ЛЕЊИН

На дан 3 априла 1917 в адала је јар чета жив ст на финској железничкој стацији у Петрограду, јер се сачепао воз којим ће допу свати неки особити путници. Председник Совјета Чичев, ноабалитети социјал демократи, бурна маса војника и ратника под командом ратних барјакцама скерлетно црвеним, цео један несрећљиви свет, који је хтео да прослави повратак прозијубованих, тиско се по прону, у млевној голу светлости несаве воћи.

Воз стаје. Одјек је зура, маршеља шапи своје металне звуке. Све се рује пружају једниј тридестини путник, које води мали, трбушаст, белав човек са љубом тљивим очима, рђ и брадом и ружним устима. То је Лењин. Он прима братске загрљаје, слуша витрене гласове, он последног уздицања огуша своје жељности слободне отаџбине. Сутра дан, «Известја», орган Совјета, посвећују му једно ведње великог стила и узимају га одлучно у одбрану против онгуља буржоаске штампе.

Овај ем гранти, који тек што су били приватни са саом и целокупном помоћ званачне револуције, уивали су оправдано неповеј сине многим патрионским духовима. За

што су сви «пуристанци», осп паћеници епсолутизма, ове жртве мрске неправде, зашто су они претпостављали да траје и да добију запрешћујуће одобрење за пролаз кроз Немачку? Шта је се на основу озога компромиса сковало између царског генералштаба и професионалних побуњеника? И у колико су теже биле ове загонетке и велики мистериозни проблеми што стежу и туше јавно мишљење, у толико је више револуција сагибала своје заставе при пролазу Лењина и његове пратице.

«За Лењина и његову школу рат је, и под новим као и под старим режимом, представљао једно плачкашко предузетје, предвођено и руковођено од стране буржоаске владе. Пролетаријату припада да, по својој иницијативи и својим сопственим средствима, укине овај братоубијачко крвопролиће. Другим ретима, и поред сбарана престола, Лењин је проповедао стратну промену принципа које је прокламовала његова партија 20 марта 1915 у Берлину: одбијање свих кредитних и везних премо свакој влади, преобраћај империјалистичког рата у рат, народни, а првжа моделу, једином у историји, Нарисне Комуне. Неке две недеље после тог

коласка. Лењин је бољшевички позив у Совјет да изложи своје доктрине пред револуционарним аргопагом. Нијачи су га о практичној примени његове науке, узимали озбиљно, дискутовали, и то дуго и споро. Али на совјетској трибини Лењин се узго тога на серија оштрих уверена и на свом програму са драконским мерама. Социјализација земље, ликвидација рата, прелаз власни у руке комуна, све је то имало да изведе сдмах. Тешкоће тога прелазног периода, отпор имућних класа, као и све остале многобројне проблеме, најзаплетеније, најкомпликованије, Лењин је секао са гестовима и енергије. А капиталисте, говорио је овај мали човек буржоаске спољашњости, требало би позвати и једно педесет њих бацити у тамницу као Николу П. Доуге економике солупције нема Хапшенца што пре. Једном речју, Лењин је тага дана, Совјету поднео декларацију свих будућих негеда и будућег потреса и слома новог и тек достављенога реда ствари.

Совјет је, у главном опозицијом дочекао све ове доктрине, пламене проповеда, али је ипак демагогија чинила своје, и татарски сир. Угљанов — Лењин дочекао је свој дан. Постао је он председник Совјета Народних Комесара, а његова партија загосподарила државом.

А поврх свега дошао је још један курјозитет. Према информацијама које су стигле из Швајцарске, цариградски универзитет тражио је да се Нобелова награда подели Лењину, као предгавнику руског идеала, тако драге турског народу, о миру, братству, правди и љубави међу народима. Турска министар спољних послова био је овлашћен да саопшти ову одлуку цариградског универзитета Штоколмском Комитету, који врши избор за Нобелову награду.

СРПСКИ ЗВАНИЧАН ИЗВЕШТАЈ
Солун. — 14. јануара ништа важно.

АТЕНТАТ НА ДЕЊИНА

Петроград. — О атентату, који је извршен против Лењина, добијене су ове појединости:
Шефа владе болшевика напала је на улици једна жена испаливши на њ четири метка из револвера, али најзад једним погодила. Жене је сдмах нестало.
О овом атентату, који је знак велике недовољности, од стране неких револуционарних социјалистичких трупа у Петрограду, влада највећа тајна.
Максималистички листови јављају да је откривена читава завера против Лењина и Троцког.

„НЕМАЧКА ОТАЦИНА“

Цирих. — „Најесте Тагеblatt“ из Штутгарта доноси извештај о једном збору странке „Немачка отаџбина“, који је одржан у недељу у Штутгарту. Цензура ја овај извештај забранила.
Месни сдбор „Немачке отаџбине“ сазвао је збор по-

водом гдиннице (снимања царице, на који су позвани само пријатељи странке. Названи су добили место у нарочитој сали. Говорио је доктор Хилер из Тибингена и традио паралелу између мига 1871. у Версаљу и данашњег у Брест Литовску.

Он је замрао Троцком за прелазно држање и додао да се, под таквим условима, мир не може закључити. Тада се јавила срашна ларма. Усред дреке чуло се: „Доле Хилеренбург! Живео Троцки! Ми хоћемо мир и хлеба.“

Немогућно је било да се гомнала умри. Полиција се грубо умешала. На улици су туче настављене и полиција је употребила оружје.

НАЈПРЕ КАЗНА

Лондон. — Робертс, министар рада, у говору на једном гуњу у Лондону у част адмирјала сер Ролан Вемиса, рекао је:
„Тврди да се немачки систем владавине може мапид којом формом упоредити са

У БРЕСТ ЛИТОВСКОМ

Цирих. — Јављају из Беча: 2. јануара држане су две седнице комисије за територијална питања у Бест Литовску.

Чернин је болестан и за сада не може суделовати у раду.

Председник руске делегације предложио је да се приме да суделују преговорима и делегати заузетих територија.

Килман је пристао под условом, да Руси изјаве да признају тиме, да су те територије постаје државе за себе.

Троцки је то одбио. Килман је тада констатово да се нису сложили у гледиштима у погледу важности одлука које су донеле корпорације које постоје на заузетим територијама.

Затим је изјавио, да треба установити на чин за извођење плебисцита.

Троцки је тражио да за плебисцит буде одређено време у вези са закључењем мира на источном фронту.

У осталом искључена је евакуација територија под чланом 2. аустро-угарске немачке формуле (то јест Пољске, Курландије, Литваније, дела Ливоније и Естоније) пре општег мира, а то због опасности да рат на Истоку опет не избије.

Троцки је одговорио да ће одредба о квалификавању народа, о којој се расправља, бити најбоље средство да се та опасност избегне.

После подне на седници Килман је зажалио што Руси нису вољни да приме предлоге централних држава о евакуацији.
Затим се прешло на

системом британске Царевине исто је толико смешно, колико је смешно мешати сунце са месецом.

Све доказује противно, и кад би било могуће питати домће становништво свих страна света, резултат би био, да би се све дало протвимацког господства, и ставило под британску власт, како би по својој вољи могло уживати исту слободу, коју имају поданци британске империје.

Има људа који кажу, да бисмо после рата морали домагати непријатељске народе, како би се као и ми брзо опоравили; али имамо на уму да су Централне Царевине једини виновници ове страшне несреће и да за то не можемо допустити, да оне изађу из ове страшне борбе потпуно некажњене.

Сем тага нећемо с њима да успоставимо трговачке ни пријатељске односе, јер оне морају да се очисте и испаштају пре него што буду поново примљене у друштво цивилизованих народа.

дискусију о праву народа са заузетих територија да одлучују о себи.

Аустро-Немачки делегати изјавили су да су готови да допусте извесну слободу у гласању која се наравно слаже са околностима, али су приметили, да је ово питање искључиво војничког карактера.

Зато су истакли потребу да један део трупа остане због одржања јавног реда и због настављања економског живота.

Председник руске делегације вратио се поново на питање о евакуацији изјављујући да то питање треба извести на чисто.

Настала је кратка дискусија. Килман је остајао при својем изложном гледишту, а Троцки је и даље тврдио, да би присуство трупа ометало слободно гласање и тражио је да се поврате кућама избеглице и депортирани.

Килман је изјавио да би административне власти морале установити изузетке од овог правила.
Јавља се да је из Бреста Литовска да су 4. у јутру делегати Централних Сила држали поверљиву седницу. Килман је изнео стање преговора.

Председници турске и бугарске делегације у свему су пристале на Килманово гледиште.

Крф. — Прошлогог септембра француски посланик на нашем двору, виконт де Фонтене, обишао је са Њ. Кр. В. Престолонаследником положаје на Кајмакчалану и сазнао да Престолонаследник има на-

меру, да тамо подигне један величанствен споменик. На предлог француског посланика, француска је Влада решила да пошаље једну спомени плочу у знак француско-српског братства по оружју.

Извештен о тој одлуци, Председник Министарског Савета г. Пашић је одговорио француском посланику, да је о томе известио Њ. В. Краља и Њ. Кр. Висоћанства Престолонаследника и затим га молио да изјави француској влади његову захвалност на тој паљиви која симболише братство по оружју, као и на симпатијама које су француска влада и француски народ увек указивали Србији. (Пресбирор.)

ТИНО И ТИНЕТА

Женева. — Постоје врло интереситивни и врло опшерна детаља о интрагима, које изводи у Швајцарској бивши краљ Константин и његово друштво. Циљ је познати: Треба на престо поново да дође крњина Тино и његова једна крњина супруга Тинет, сестра и швијун кајсерв. Поред потпоре Немаца пришли су им у видет и Бугари, који кроз уста свога премајера Радослава иза већ толико пута изјављују, како ће дн и када ће се у Грчку вратити њен законити краљ.

Мо о оструже се сетке кују од стране издајника који још никако не може да се помири с тим да је прош оно време, у коме је Грчка била ту ретку и срећу, да поме у рављају Софија и Константин. Све ници су им већ покнзали да су они за свагда скинути са позорнице.

САОПШТЕЊА

ЧИТУЉА
С болом у души извештавам пријатеље и сроднике да сам тек данас сазнао да је мој млади и никада не прежаљени брат Живоин Ж. Мојилевич рез. пешах. поручник, а. чиновник оштинске Града Београда погинуо 10. Августа 1916. год. на Чганском вису, а на прегу своје мале отаџбине.

Ожалошћени: брат Марко Ж. Мојилевич и остала породица.

Добри сам ових дана из оробљених ми села Ратара тужну и жалосну вест да је моје младо чедо Милош, на рукама ојађене мајке и баке испустило своју авијелску душицу и отишао Богу на истину не до чекавши да му се отаџбина врате, да га још једном виде и пољубе. Рођен за врем: најљућг ошраја нашег на „Церу“, 2. августа, растао је и порастао био, да, може на ногама и рч ма сачекати свога оца на победничког рата, а на Бог хтеде да га раније уде и у рајску вечност пресели.

Извештавам о оном момтишком губитку све своје сроднике другове и пријатеље. Ожалошћени отац Драгољуб Ђ. Димитријевић на Ратара, пешех. подпоручник бр. п. 92, са осталим многобројном фамилијом.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

Нашта важна је у току ноћи осим да покушаја препада у области Фаве. Они су гропали под напором ватром.

Извештј од 23 сати. — Кансиада с прквидила на највећем делу фронта а доста жива у области источно од пута до Сен Сулеса, где је Францус а артилерија извршила успешна разорна гађања.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Свић рано са губицима је растерао једно непријатељско одељење, које је покушало да се приближи нашим линијама јужно од Ланса.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

На мостобрану Капозиле непријатељска одељења су покушала прошле ноћи да се приближе нашим препречним средствима. Они су најпре одбијени нашом ватром а затим смо извршили против напад и добили нешто заробљеника.

Артилеријска активност дуж фронта а јача у долини Лагарина, на висоравни Ајаго и на брдовитом делу Пјаве.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ЛОНДОН. — Једна депеша из Петрограда јавља да су максималистичке трупе ухапсиле у ноћ 11 јануара преко 50 лица, која припадају организацији за одбрану Уставотворне Скупштине.

влада ситуацију. Покрет против Немачке постаје општи.

ЛОНДОН. — „Екшанж Телеграф“ јавља да је Аустроугарска изјавила да је готова да закључи мир са Русијом независно од Немачке.

АТИНА. — Генералу Гијома приређен је одушевљен дочек. Варош је окићена грчким и француским заставама. Сви министри, са Венизелосом на челу, чланови француске војне мисије и војни аташеи савезничких земаља дочекали су га на станици. Приређен су, у част генерала Гијома народне манифестације пред француским посланством.

БЕРН. — Немачки министар спољних послова, говорио је јуче у главној комисији Рајхстага о преговорима у Брест-Литовску и трудио се да увери чланове да је још увек могућан засебан мир са Русијом. После тога наступила је жучна дискусија.

РИМ. — У Италији је створен сдбор за чешке земље и прикупљање чешких добровољаца. Приступиле су му многе веома угледне личности. Већ до сада је успело трети велики.

МАДРИД. — Маркиз Алхучема објављује да је Немачка дала 666.000 песета награде кћери композитора Рагасоса, који је погинуо приликом торпедовања „Сусекса“.

РИМ. — Непријатељски авиони учинили су више излета на Тревино и Местре. Међу жртвама има погинуле три жене. Материјална штета је највећа нанета трима болницама у Местре. — Енглески авијатичари оборили су три непријатељска авиона.

БЕРН. — Говори Хиртлинга и Чернина о циљевима рата раздражили су народне масе. Нереди се догађају у Берлину. Незна се тачно њихов замахај. — „Крајц-цајтунг“ је забрањен зато што је на крају једног чланка тражио да се стрељају социјалистичке вође Шајдеман и Хербај.

МАЛИ ОГЛАСИ

Војним куририма. Од 16 овог месеца отвара се кафана и ресторана у Српској култури. Поред извршног пића и укусног јела. Врши снабдевање крвца свакодневном робом и свима војничким потребама. Цена по све солидна. Услуга брза и тачна.
Душан Марковић, извалад улица Јездз Осебр. 18. позвадина хотел Марсела и В. Србаје. 13

АМСТЕРДАМ. — После нереди од уторника и среде јавала се за нове нереди у Берлину.

Српско Трговачко Друштво
Улица Александра Великог број 1, обавља све банкарске, трговачке и транспортне послове. Препоручује нашим свету, да се користи услугама ове новчане установе за све своје послове. Врши на својој благајни размину свих новчаних монета по дозвољеним дневним курсевима. 4-10

ПЕТРОГРАД. — Краљевко је наредио мобилизацију од 1903. године. Општи скуп српских Совјета састао се у четвртак у Петрограду.

Ванарска редња Ираклије Зарчевића — Б.толца — Препоручује добро природно вино, коњак и ракије по најумеренијим ценима. Рађа се налази у улици: Макс Хердича Бр. 13. — у близини „Олимпоса“. 3-30

ПЕТРОГРАД. — Социјалистички лист „Бивн“, који уређује Патрезов, професор Лекцијон у социјализму, забрањен је. Сви сарадници су ухапшени. Тако исто забрањен је и лист „Влаја Нисада“, који су сарадници такође затворени. Овај лист је спужен да је спремио последњи атентат на Лењина. „Бивн“ је оптужен да је спремио контр револуцију.

ЦИРИХ. — Нереди у Аустрији добили су врло опасан карактер. Влада је немоћна да са-